

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 22P/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115206923
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115206923.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou Mgr. Luciou Mizerovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: R. S., X. XX.X.XXXX, bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, Jána Bottu 4, Trnava, dieťa rodičov: matka G. J., K.. S., X.. XX.XX.XXXX, L. Y. M. XX, V. a otec V. F.A., X.. XX.X,XXXX, L. V. X/A, V., o zníženie výživného a o udelenie súhlasu na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého dieťaťa, t a k t o

rozhodol:

- I. Návrh otca na zníženie výživného sa z a m i e t a.
- II. Súd dáva s ú h l a s matke za otca maloletého R., X.. XX.X.XXXX, na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého z „S. X. ...“.
- III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 27.3.2015 sa otec maloletého R. domáhal, aby súd znížil výživné pre maloletého. Uviedol, že takýto návrh podal už dňa 9.2.2014, konanie prebiehalo pod sp. zn. 10P/54/2014, v ktorom konaní však na pojednávaní dňa 12.2.2015 vzal otec podaný návrh v celom rozsahu späť a konanie žiadal zastaviť. Otec svoj návrh na zníženie výživného odôvodňoval tým, že je nezamestnaný, nepoberá dávky v nezamestnanosti, ani dávky v hmotnej núdzi, je evidovaný na úrade práce.

V doplnení podaného návrhu doručenom súdu dňa 24.6.2015 otec uviedol, že žiada, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava v časti vyživovacej povinnosti otca tak, že otec je povinný platiť výživné pre mal. R. vo výške 30 eur mesačne počnúc právoplatnosťou rozsudku. Uviedol, že je v súčasnosti nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a hľadá si prácu. Matke uhrádza výživné vo výške 30 eur mesačne, jednak formou priamych vkladov na účet matky a od apríla tohto roku trvalým príkazom z účtu svojej matky. Posledným zamestnávateľom otca bola spoločnosť E. M. R..K..S., kde nastúpil dňa 28.10.2013, pracovný pomer bol na dobu určitú do 31.12.2013. Vykonával stavebné a pomocné stavebné práce. Je dlhodobo v zlej finančnej situácii, nie je reálne schopný platiť výživné vo výške 200 eur určenej súdom. V minulosti pristúpil na platenie výživného v sume 200 eur pod tlakom okolností, keď mu matka dieťaťa prisľúbila, že mu nebude brániť stýkať sa so synom. Preto jej takúto výšku výživného, ktorá už vtedy prevyšovala jeho majetkové pomery podpísal, aby mohol byť so synom. Vyživovaciú povinnosť žiada znížiť na 30 eur, ktorú je reálne schopný platiť, pokiaľ sa jeho finančná situácia nezlepší.

Matka maloletého R. sa návrhom doručeným súdu dňa 23.6.2015 domáhala, aby jej súd za otca maloletého dal súhlas k podaniu žiadosti na zmenu priezviska maloletého na J.. Tento návrh bol pôvodne

vedený pod sp. zn. 8P/52/2015. V návrhu matka uviedla, že dňa XX.X.XXXX sa jej narodil syn R. S.. S otcom maloletého nežili a nežijú v spoločnej domácnosti, nie sú v kontakte. Otec maloletého o syna nejaví žiadny záujem. V súčasnosti vedú niekoľko súdnych sporov týkajúcich sa nebezpečného vyhrážania a o zanedbanie povinnej výživy voči maloletému po dobu 3 rokov, na ktoré sa otec maloletého nedostavuje. Medzi maloletým a jeho otcom nie je žiadny vzťah, keďže stretnutia stanovené súdom otec nedodržiaval, prípadne stretnutie nebolo možné, pretože bol otec vo väzbe, nakoľko okrem pojednávania, ktoré vedú s matkou, mal ešte niekoľko trestných pojednávania. Matka sa dňa XX.X.XXXX vydala za J. J.. S manželom sa dohodli, že pre maloletého bude najlepšie, ak sa bude volať J.. Manžel by si chcel maloletého osvojiť. Má sa im narodiť spoločný syn, ktorý sa bude po otcovi volať J., preto by bolo správne, aby sa maloletý R. volal tak isto. So žiadosťou o povolenie zmeny priezviska maloletého, matka kontaktovala otca, ten ju však vysmial. Matka uviedla, že pokladá za dôležité, aby sa maloletý volal tak, ako sa volá matka, jej manžel a ako sa bude volať jeho brat, nechcú aby trpel nejakými rozdielmi, problémami pri zaradení do spoločnosti, alebo aby sa stretol s nepríjemnosťami, ktoré by mohli vyplývať z faktu, že sa volá S., matka sa volá J. C. otec sa volá F..

Uznesením tunajšieho súdu č. k. 22P/28/2015-18 zo dňa 6.7.2015, boli konanie o návrhu otca na zníženie výživného vedené pod sp. zn. 22P/28/2015 a konanie o návrhu matky na zmenu priezviska maloletého vedené pod sp. zn. 8P/52/2015, spojené na spoločné konanie, ďalej vedené pod sp. zn. 22P/28/2015. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.9.2015.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k návrhu otca uviedol, že zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa, preto odporúča návrh otca zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky, otca, kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 13.3.2015 a zo dňa 3.9.2014, pracovnou zmluvou otca s E. M. R..K..S., zadaním trvalého príkazu, lustráciami v Sociálnej poisťovni, potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 26.10.2015, potvrdením Sociálnej poisťovne Trnava zo dňa 26.10.2015, prehľadom transakcií od 1.1.2015 do 27.10.2015, potvrdením Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 2.12.2015, potvrdením o príjme otca v spol. C. R..K..S., psychologickou správou zo dňa 15.12.2015, oboznámením sa s obsahom pripojených spisov sp. zn. 20P/268/2012, sp. zn. 10P/21/2013 a sp. zn. 10P/54/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z obsahu spisu sp. zn. 20P/268/2012 vyplýva, že návrhom zo dňa 10.7.2012 matka žiadala o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. R.. Rodičia súdu predložili rodičovskú dohodu zo dňa 27.2.2012 na základe ktorej sa otec zaviazal dobrovoľne k plneniu vyživovacej povinnosti k maloletému sumou vo výške 200 eur mesačne. V čase tejto poslednej úpravy výživného matka poberala rodičovský príspevok a rodinné prídavky v sume spolu 219 eur, bývala so svojou matkou, ktorej prispievala na stravu sumou 50 eur. Náklady na maloletého uvádzala v sume 350 eur mesačne, a to na stravu, plienky, ošatenie, hygienické potreby, hračky. Otec uvádzal, že je vyučený autoklambiar, uvádzal, že na základe dohody s firmou L. R..K..S.. pracoval niekoľko mesiacov aj v zahraničí, vtedy jeho príjem za dva mesiace bol 1400 eur. Predtým pracoval v pneuservise F., kde mal priemerný mesačný zárobok 500-600 eur. Uvádzal, že býva s matkou. Neskôr rodičia uzavreli ďalšiu dohodu o výkone rodičovských práv a povinností dňa 10.12.2012, kde sa otec rovnako zaviazal na platenie výživného v sume 200 eur mesačne. Na poslednom pojednávaní dňa 4.2.2013 otec uviedol, že je pravda, že s matkou uzavrel rodičovskú dohodu, uviedol, že býva so svojou matkou, nemá stálu prácu, pracuje len brigádnicke. Na základe týchto skutočností súd rozsudkom č. k. 20P/268/2012-39 zo dňa 4.2.2013 zveril maloletého R. do osobnej starostlivosti matke, otca s účinnosťou od 10.7.2012 zaviazal na platenie výživného v sume 200 eur mesačne, uložil mu zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom a upravil tiež styk otca s maloletým R.. Účastníci sa vzdali práva na podanie odvolania voči tomuto rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2013.

Z obsahu spisu sp. zn. 10P/21/2013 vyplýva, že v tomto konaní sa otec návrhom zo dňa 5.4.2013 domáhal, aby súd znížil jeho vyživovaciu povinnosť na maloletého na sumu 50 eur mesačne a požadoval tiež zmenu úpravy styku s maloletým z dôvodu, že matka mu v styku s maloletým bráni a výživné vo výške 200 eur mesačne presahuje jeho reálne finančné možnosti. Rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 10P/21/2013-206 zo dňa 24.2.2014 bol upravený styk otca s maloletým každý párný kalendárny týždeň v sobotu od 15:30 hod. do 18:30 hod. a v nedeľu od 15:30 hod. do 18:30 hod., každý rok na Veľkonočný

pondelok od 9:00 hod. do 12.00 hod., každý rok dňa 24.12. od 15:30 hod. do 17:30 hod., každý páry kalendárny rok dňa 10.2. od 15:30 hod. do 18:30 hod. a každý nepáry kalendárny rok dňa 26.8. od 15.30 hod. do 18:30 hod., pričom matka má právo byť prítomná pri výkone práva otca na styk s maloletým; návrh otca na zníženie výživného bol zamietnutý. Pokiaľ ide o návrh otca na zníženie výživného, z odôvodnenia predmetného rozhodnutia vyplýva, že súd dospel k záveru, že zníženie výživného pre maloletého je neopodstatnené, keďže od ostatného určenia výživného rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 20P/268/2012-39 zo dňa 4.2.2013, právoplatného dňa 20.2.2013, nedošlo k závažnejšej zmene pomerov, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. V čase ostatnej úpravy výživného mal maloletý rok, aktuálne má dva roky. Otec v čase ostatnej úpravy výživného nemal stálu prácu, predtým pracoval na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa Pneuservis F. s čistým príjmom od júla 2011 do novembra 2011 vo výške 159,84 eur a od marca 2012 do mája 2012 vo výške 81 eur. Otec bol v období od 8.2.2013 do 3.6.2013 zamestnaný v Ž. V., a.s. ktorý zamestnávateľ s otcom skončil pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny a priemerný čistý mesačný príjem otca v uvedenom období predstavoval sumu 451,91 eur. Následne bol otec zamestnaný u zamestnávateľa E. M. R..K..S.. od 1.7.2013 do 1.8.2013 s čistým príjmom v uvedenom období 721,82 eur a od 28.10.2013 je otec opäť zamestnaný u zamestnávateľa E. M. R..K..S.. s priemerným čistým mesačným príjmom od 28.10.2013 do 31.1.2013 v sume 371,12 eur. Otec žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou A. F., ktorá je zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom od 9/2012 do 12/2013 v sume 698,38 eur. Matka v čase ostatnej úpravy výživného bola na materskej dovolenke s maloletým, od 1/2014 poberá rodičovský príspevok 203,20 eur mesačne, pracuje brigádnicky s príjmom 160 eur mesačne. Matka žila v spoločnej domácnosti so svojou matkou Š. S., ktorá bola nezamestnaná, privyrábala si šitím s príjmom od 30 eur do 100 eur mesačne. Súd poukazoval na to, že v čase ostatnej úpravy výživného bol otec bez zamestnania a príjmu a dohodol sa s matkou na výživnom vo výške 200 eur mesačne, keďže chcel byť s maloletým a sľúbil by jej čokoľvek. V čase rozhodovania súdu mal otec v spoločnosti E. M. R.. K. S.. príjem 371,12 eur, teda jeho príjem sa od ostatnej úpravy výživného zvýšil. Súd však pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného vychádzal z príjmu otca v sume 451,91 eur, ktorý otec dosahoval u zamestnávateľa Ž. V. C..R.. U tohto zamestnávateľa bol totiž pracovný pomer s otcom okamžite skončený z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, nakoľko sa otec bez udania dôvodu nedostavil do zamestnania. Podľa súdu sa otec svojím vlastným zavinením vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania v spoločnosti Ž. V. a.s. bez toho, aby mal zabezpečenú možnosť ďalšieho budúceho príjmu, čo svedčí o jeho ľahkovážnom a nezodpovednom prístupe k zamestnaniu. Otec sa sám dostal do situácie, že súčasný príjem u zamestnávateľa E. M. R..K..S.. je nižší, ako dosahoval u zamestnávateľa Ž. V. C..R.. Preto považoval súd výšku výživného určenú rozsudkom č. k. 20P/268/2012-39 zo dňa 4.2.2013 za zodpovedajúcu odôvodneným potrebám maloletého i primeranú zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 11CoP/25/2014-232 zo dňa 21.5.2014 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti návrhu otca na zníženie výživného potvrdil, keď dospel k záveru, že od ostatnej úpravy výživného nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Uviedol, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky výživného vychádzal z príjmu otca, ktorý dosahoval v spoločnosti Ž. V. C..R.. v období od 8.2.2013 do 3.6.2013, nakoľko ide o posledný najvyšší príjem otca, ktorého sa vzdal svojim vlastným pričinením, keď s ním zamestnávateľ skončil pracovný pomer pre porušenie pracovnej disciplíny, pričom maloleté dieťa nemôže doplácať na nezodpovedné správanie sa otca. Posledne určenú výšku výživného otec sám navrhol, teda pri ostatnom určení výživného si vedel zabezpečiť svoje majetkové pomery tak, aby toto výživné na maloletého vedel uhrádzať a nakoľko u otca nedošlo k zhoršeniu jeho zdravotného stavu, resp. takej zmene pomerov, na ktorú by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd považoval určené výživné primerané jeho schopnostiam, možnostiam ako aj potrebám maloletého dieťaťa. Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 30.5.2014. Podľa listinných dokladov založených v spise sp. zn. 10P/21/2013 na č. I. 81, bol pracovný pomer s otcom v spoločnosti Ž. V. a.s. založený pracovnou zmluvou odo dňa 8.2.2013, ukončený okamžite podľa § 68 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce dňa 3.6.2013. Podľa potvrdenia na č. I. 83 spisu bol priemerný čistý mesačný príjem otca v Ž. V. C..R.. od 2/2013 do 6/2013 vo výške 451,91 eur mesačne.

Z obsahu spisu sp. zn. 10P/54/2014 vyplýva, že v tomto konaní sa otec návrhom zo dňa 9.7.2014 domáhal, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 20P/268/2012 zo dňa 4.2.2013 vo výroku o vyživovacej povinnosti otca k maloletému tak, že túto vyživovaciu povinnosť zníži na sumu 30% zo sumy životného minima mesačne späť od 10.4.2014. Návrh podal z dôvodu svojho dlhodobého pobytu vo väzbe od 10.4.2014, z ktorého dôvodu nie je schopný platiť výživné v pôvodne určenej výške 200 eur mesačne. Uviedol, že jeho posledný pracovný pomer v spoločnosti E. M. R..K..S.., kde pracoval

na pozícii robotníka od 28.10.2013 do 28.2.2014, skončil dohodou. U uvedeného zamestnávateľa mal mzdu 2,5 eur/hod. Od roku 2013 vystriedal viacero zamestnaní, hľadal si prácu, dlhodobo nemá stabilný príjem. Podľa potvrdenia o príjme otca na č. I. 71 tohto spisu, mal otec v spol. E. M. s.r.o. za obdobie od 10/2013 do 2/2014 priemerný čistý mesačný príjem 352,14 eur. Podľa potvrdenia na č. I. 73 tohto spisu, mala otcova matka, stará matka maloletého Iveta F., zamestnaná na Finančnom riaditeľstve SR, za obdobie 2/2014 až 8/2014 priemerný čistý mesačný príjem 573,51 eur, v 9/2014 mala čistý príjem 627,14 eur, v 10/2014 mala čistý príjem 627,14 eur, v 11/2014 mala čistý príjem 966,30 eur a v 12/2014 mala čistý príjem 727,04 eur. Podľa daňového priznania J. J. za rok 2013, tento mal základ dane 3.307,28 eur. V dôsledku späťvzatia návrhu otcom na pojednávaní dňa 12.2.2015, bolo uznesením č. k. 10P/54/2014-154 zo dňa 12.2.2015 konanie zastavené.

Otec v konaní uviedol, že žiada o zníženie výživného pre maloletého pretože je stále nezamestnaný. Má stredoškolské vzdelanie v odbore C.. Pracoval v Ž. V. a.s., potom v E. M. R..K..S.. Odvtedy nepracoval, hľadá si prácu. Na úrade práce mu zatiaľ nič neponúkli. Prácu si hľadá na internete a cez kamarátov. Živí ho jeho matka, ktorá mu platí stravu, oblečenie, hygienu; pracuje na finančnom riaditeľstve, je rozvedená, žijú sami dvaja. Potvrdenie o príjme svojej matky otec nepredložil. Uviedol, že podľa neho by mohla mať príjem okolo 500 eur. V lete r. 2014 bol otec 3,5 mesiaca vo väzbe, otec uviedol, že bol obvinený, že napadol „cigáňa“ vo vlaku, dostal podmienený trest. Prebieha trestné stíhanie pre nebezpečné vyhrážanie a zanedbanie povinnej výživy. Otec uviedol, že nie je schopný platiť stanovené výživné, preto platí len 30 eur mesačne. Predložil písomný rozpis svojich mesačných výdavkov. Uviedol, že svojej matke by mal platiť na základe zmluvy s ňou za bývanie sumu 250 eur mesačne (prenájom bytu stojí 400 eur), má úver v J. na meno A. F.Č. so splátkou mesačne 85 eur, úver v J. X. H. V. F. so splátkou 22 eur mesačne, úver v J. X. H. A. F. - zmluva z 21.2.2013 so splátkou 40 eur mesačne, úver v J. X. H. A. F. - zmluva z 5.8.2013 so splátkou 30 eur mesačne, ďalej ošatenie, obuv a iné stoja 20 eur mesačne a telefón 10 eur mesačne. Spolu svoje pravidelné mesačné výdavky vyčíslil na 457 eur. Uviedol, že úvery za neho platí jeho matka, takže mu u nej narastá dlh. Matke neplatí ani za bývanie, narastá mu u nej dlh. V spol. J. mal pôžičku, keď išiel hradiť depozit na nájom, keď išli s matkou spolu bývať. Pokiaľ ide o tri pôžičky v J., otec uviedol, že mal nejaké dlžoby, preto si zobral tieto pôžičky, ktoré teraz musí splácať. Uviedol, že už si nepamätá o aké dlhy išlo. Uviedol, že dlhodobo nemal prácu, je však možné, že od nového roka bude mať prácu. Nepoberal ani sociálne dávky, ani hmotnú núdzu. S maloletým R. sa nestretával. Platí na neho 30 eur mesačne. Prestal sa s ním stretávať, pretože matka nechodila s ním tam, kam mala chodiť. Otec uviedol, že nesúhlasí s návrhom matky na zmenu priezviska maloletého, od začiatku nesúhlasil, aby sa maloletý nevolal po ňom. Potom dal súhlas s výživným 200 eur mesačne, pretože si myslel, že po čase sa mu zmení priezvisko po otcovi, uviedol, že nevie, prečo by sa mal maloletý volať po niekom inom. Maloletého videl naposledy pred rokom. Na otázky súdu otec uviedol, že nevie, či maloletý niečo nepotrebuje, nemá kontakt s jeho matkou, naposledy pred rokom asi dvakrát volal jeho doktorke, keď matka tvrdila, že nemôže prísť na stretnutie, pretože je maloletý chorý. Matka v konaní uviedla, že s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasí. Dňa XX.X.XXXX sa vydala a narodil sa jej ďalší syn J. J.. Maloletý R. I. bude mať vo O. Š. V. K., od 1. októbra 2015 chodí do škôlky. Matka je na materskej, poberá rodičovský príspevok, rodinné prídavky a poberala nemocenské. Matka uviedla, že pracovala v spol. P. R. s.r.o. asi mesiac, potom bola práceneschopná, ako mala nastúpiť na materskú rozviazali pracovný pomer. Na maloletého R. poberala do jeho troch rokov rodičovský príspevok, teraz je na materskej s J.. Maloletý R. zdravotné problémy nemá. V škôlke sa platí rodičovský príspevok 15 eur a za stravu sa platí 25 eur mesačne. Maloletý rastie, náklady na neho sa zvyšujú. Otec na maloletého dlhodobo neplatil výživné, preto sa aj vedie trestné konanie. Otec prvýkrát výživné zaplatil až v mesiaci máj 2015, čiže za apríl platba nebola. Matka uviedla, že jej manžel má spoločnosť s ručením obmedzeným, pracuje v stavebníctve, predtým robil na živnosť. Podľa nej nie je pravda, že by si otec maloletého nevedel privyrobit', alebo že by nepracoval, avšak matka nevie dokázať, že otec maloletého mal fušku. Svoj návrh na udelenie súhlasu na zmenu priezviska maloletého dávala z dôvodu, že maloletý sa volá S. po starej matke, matka je J. a otec maloletého F.. Maloletý sa v škôlke hádal, že je J., všetko to vníma, videl že sa matka vydáva. Matka uviedla, že podľa nej má právo volať sa po chlapovi, ktorý sa o neho od dvoch rokov stará. Maloletý trpí tým, že sa každý volá inak. Otec sa s maloletým nestretáva, naposledy ako sa mal s maloletým stretnúť, mal maloletý kožnú infekciu, o čom je potvrdenie od lekárky. Matka otca informovala, že styk nemôže prebehnúť, otec sa o matke hanlivo vyjadril a nakoľko je styk otca s maloletým upravený za prítomnosti matky, ona sa s otcom maloletého odmieta stretávať. Matka uviedla, že má za to, že otec maloletého pracuje, pretože pochybuje, že peniaze na automaty mu dáva jeho matka. Pokiaľ ide o svoje výdaje, matka uviedla, že spolu s manželom platia pôžičku na auto vo výške 76 eur, maloletému platí sporenie po 15 eur, strava pre celú rodinu je okolo 200 eur mesačne.

Druhý syn je na umelom mlieku, jedna krabica stojí 11 eur, za mesiac spotrebuje zhruba 6 krabíc. Matka uviedla, že náklady celej rodiny sú okolo 800 eur mesačne okrem telefónov. Strava pre maloletého R. Y. škôlke je okolo 30 eur mesačne, okrem toho na neho matka minie okolo 50 eur. Zmena priezviska je podľa matky pre maloletého najlepšia, otec sa s maloletým nestretáva, neuviedol žiadny vážny dôvod, pre ktorý so zmenou priezviska nesúhlasí. Otec si nedal ani tú námahu, aby sa dostavil na referát úradu práce. Matka s návrhom otca na zníženie výživného nesúhlasí, pretože tento už niekoľko rokov uvádza, že nemá peniaze, avšak matka má za to, že klame.

Kolízny opatrovník v konaní uviedol, že návrh otca na zníženie výživného odporúča zamietnuť, pretože nie je v záujme maloletého. Pokiaľ ide o návrh matky na zmenu priezviska, majú za to, že vzhľadom na závery psychologickkej správy, je tento návrh matky dôvodný.

Z psychologickkej správy, referátu poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave zo dňa 15.12.2015 vyplýva, že matka absolvovala dve sedenia, jedno aj s maloletým, otec ich nekontaktoval. Matka uviedla, že otec sa s maloletým nestretáva, syn ho nepozná. Styk otca so synom sa naposledy realizoval pred 1,5 rokom. Otec sa nezaujíma o informácie ohľadom syna. Matka uviedla, že maloletý začal jej manžela oslovovať „tatinko“ spontánne. Podľa nej sám prišiel s tým, že sú „J.“ Syn si presadzuje napr. v škôlke, že sa nevolá S., C. J.. Maloletý na otázku v úvode ako aj na konci stretnutia odpovedal, že sa volá „R. J.. Za otca maloletý označuje manžela matky, pána J. J., s ktorým žije v domácnosti. Maloletý sa identifikuje s priezviskom J.. Preto považujú zmenu R. priezviska na J. za opodstatnenú.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 13.3.2015 a zo dňa 3.9.2014 vyplýva, že otec maloletého bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňa 13.3.2015. Predtým bol otec zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 3.9.2014.

Podľa pracovnej zmluvy otca so spoločnosťou E. M. s.r.o., pracovný pomer s touto spoločnosťou vznikol dňa 28.10.2013, bol uzatvorený na dobu určitú do 31.12.2013, s druhom práce: stavebné práce, armatúra, pomocné práce v stavebníctve, izolácie, zatepľovacie práce, murárske práce, práce na diaľnici, zväračské práce, vedenie motorového vozidla, vedenie mech. strojov. Dohodnutá mzda bola 2,5 eur/hodina.

Podľa výpisu z Č. internetbankingu, dňa 30.4.2015 bol zadaný trvalý platobný príkaz na úhradu sumy 30 eur vždy v 30. deň v mesiaci, príjemcovi G., na výživné pre R..

Z lustrácií v Sociálnej poisťovni súd zistil, že otec pracoval na dohodu o vykonaní práce od 12.1.2015 do 19.1.2015 v spoločnosti C. R..K..S..

Z prehľadu transakcií od 1.1.2015 do 27.10.2015 vyplýva, že otec platí na maloletého od mája 2015 pravidelne mesačne výživné vo výške 30 eur mesačne.

Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 26.10.2015, matka poberala do júna 2015 prídavky na jedno dieťa v sume 23,52 eur, od júla 2015 poberala prídavky na dve deti v sume 47,04 eur. V roku 2014, do februára 2015 poberala rodičovský príspevok v sume 203,20 eur.

Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne Trnava zo dňa 26.10.2015, zamestnávateľom matky od 1.8.2014 do 11.6.2015 bola spoločnosť P. R. s.r.o. Matka poberala od júna 2015 materské, ktorého výška od 9/2015 je 267,90 eur.

Podľa potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava zo dňa 2.12.2015, matka poberala prídavky na dve deti - J. C. R., na každé po 23,52 eur mesačne, poberala rodičovský príspevok od 2/2012 do 2/2015 v sume 194,70 eur mesačne v r. 2012, 199,60 eur mesačne v r. 2013 a od 1/2014 do 2/2015 v sume 203,20 eur mesačne. Otec je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 13.3.2015, nepoberala dávky v hmotnej núdzi, ani iné príspevky.

Podľa potvrdenia o príjme otca v spol. C. R..K..S., bol otec u nich zamestnaný od 12.1.2015 do 19.1.2015 na základe dohody o vykonaní práce, za toto obdobie mal čistú mzdu 145,29 eur.

Predmetom konania je rozhodovanie o návrhu otca na zníženie výživného pre maloletého R., X.. XX.X.XXXX a o návrhu matky na udelenie súhlasu na podanie návrhu na zmenu priezviska maloletého z „S.“. X. „..“

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 163 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Podľa § 6 ods. 4 z. č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení neskorších predpisov, ak majú rodičia maloletého rôzne priezviská, zmena priezviska rodiča, ktorého priezvisko má maloletý, sa vzťahuje na maloletého, ak s tým súhlasí druhý z rodičov.

Podľa § 11 ods. 3 z. č. 300/1993 Z. z. o mene a priezvisku v znení neskorších predpisov, žiadosť o zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého podávajú jeho rodičia, ak sú jeho zákonnými zástupcami, ako spoločnú žiadosť. Ak ide o maloletého staršieho ako 15 rokov, musia k žiadosti priložiť jeho písomný súhlas s jeho úradne osvedčeným podpisom. Ak o zmenu mena alebo zmenu priezviska maloletého žiada iba jeden z jeho rodičov, k žiadosti priloží aj

- a) písomný súhlas druhého rodiča s jeho úradne osvedčeným podpisom alebo právoplatné rozhodnutie súdu nahrádzajúce jeho súhlas, ak súhlas nedal alebo ak sa súhlas nedal získať,
- b) úmrtný list druhého rodiča, ak zomrel,
- c) právoplatné rozhodnutie súdu o pozbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony druhého rodiča, ak bolo takéto rozhodnutie vydané.

Predmetom konania bolo v prvom rade rozhodovanie o návrhu otca na zníženie výživného pre maloletého Samuela, preto súd v prvom rade skúmal, či oproti predchádzajúcej úprave výživného došlo k takej zmene pomerov, ktoré by boli podstatnou zmenou okolností, vzhľadom k okolnostiam v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním nových pomerov s pôvodnými pomermi. Zmena pomerov môže byť odôvodnená jednak okolnosťami na strane povinného, ale tiež na strane oprávneného a jednak vývojom životných nákladov. Súd pri rozhodovaní prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ktoré môžu byť rôzne, sú závislé predovšetkým od veku a zdravotného stavu dieťaťa. Výraznou mierou sú potreby dieťaťa bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného, teda oboch rodičov, na ktoré súd pri rozhodovaní o výživnom tiež prihliada. Povinnosťou oboch rodičov bez ohľadu na to, či s deťmi žijú v spoločnej domácnosti, je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojich detí a podieľať sa tak na všestrannom vývoji svojich detí, ktoré nie sú schopné ešte samé sa živiť a ktoré sú z tohto dôvodu odkázané v plnej miere na svojich rodičov.

Vyživovacia povinnosť otca k maloletému R. bola naposledy upravovaná rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 20P/268/2012-39 zo dňa 4.2.2013, ktorým súd na základe vykonaného dokazovania uložil otcovi platiť výživné pre maloletého R. a v sume 200 eur mesačne vopred k rukám matky. V čase tejto poslednej úpravy výživného, súd vychádzal z dvoch predložených rodičovských dohôd, zo dňa 27.2.2012 a zo dňa 10.12.2012, v ktorých sa otec zaviazal na platenie výživného v sume po 200 eur mesačne. Matka v čase tejto poslednej úpravy poberala rodičovský príspevok a rodinné prídavky, žila so svojou matkou, náklady na maloletého na stavu, oblečenie, hygienu a hračky uvádzala sumou 350 eur mesačne. Otec v čase tejto poslednej úpravy výživného uvádzal, že nemá stálu prácu, pracuje brigádnicky, predtým pracoval v spol. L. R..K..S., na základe dohody s ktorou firmou pracoval v aj Rakúsku, kde mal príjem za dva mesiace 1400 eur a ešte predtým pracoval v pneuservise F., kde uvádzal, že mal priemerný mesačný zárobok 500-600 eur. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.2.2013.

Neskôr otec podal dva návrhy na zníženie výživného. V konaní vedenom pod sp. zn. 10P/21/2013 bol návrh otca na zníženie výživného zamietnutý z dôvodu, že na strane otca nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by to odôvodňovala, keď v čase ostatnej úpravy výživného otec nemal stálu prácu, predtým pracoval na dohodu o vykonaní práce u zamestnávateľa Pneuservis F. R. čistým príjmom od júla 2011 do novembra 2011 vo výške 159,84 eur a od marca 2012 do mája 2012 vo výške 81 eur. Otec bol v období od 8.2.2013 do 3.6.2013 zamestnaný v Ž. Trnava, a.s. ktorý zamestnávateľ s otcom skončil pracovný pomer pre závažné porušenie pracovnej disciplíny a priemerný čistý mesačný príjem otca v uvedenom období predstavoval sumu 451,91 eur. Následne bol otec zamestnaný u zamestnávateľa E. M. s.r.o. od 1.7.2013 do 1.8.2013 s čistým príjmom v uvedenom období 721,82 eur a od 28.10.2013 je otec opäť zamestnaný u zamestnávateľa E. M. s.r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom od 28.10.2013 do 31.1.2013 v sume 371,12 eur. Otec žil v spoločnej domácnosti s matkou A. F., ktorá je zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom od 9/2012 do 12/2013 v sume 698,38 eur. Matka v čase tohto rozhodovania súdu žila v spoločnej domácnosti so svojou matkou Š. S., ktorá je nezamestnaná, privyrába si šitím s príjmom od 30 eur do 100 eur mesačne. V čase ostatnej úpravy výživného bol otec bez zamestnania a príjmu a dohodol sa s matkou na výživnom vo výške 200 eur mesačne. Súd pritom vychádzal z príjmu otca v sume 451,91 eur, ktorý dosahoval u zamestnávateľa Ž. Trnava a.s., u ktorého bol pracovný pomer s otcom okamžite skončený z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, nakoľko sa otec bez udania dôvodu nedostavil do zamestnania. Pretože sa otec svojím vlastným zavinením vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania v spoločnosti Ž. Trnava a.s. bez toho, aby mal zabezpečenú možnosť ďalšieho budúceho príjmu, čo svedčí o jeho ľahkovážnom a nezodpovednom prístupe k zamestnaniu, otec sa sám dostal do situácie, že súčasný príjem u zamestnávateľa E. M. s.r.o. je nižší, ako dosahoval u zamestnávateľa Ž. V. a.s., preto považoval súd výšku výživného určenú rozsudkom č. k. 20P/268/2012-39 zo dňa 4.2.2013 za zodpovedajúcu odôvodneným potrebám maloletého i primeranú zárobkovým možnostiam a schopnostiam otca. Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 11CoP/25/2014-232 zo dňa 21.5.2014 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti návrhu otca na zníženie výživného potvrdil. Ďalším návrhom zo dňa 9.7.2014 sa otec znovu domáhal zníženia výživného pre maloletého, ktoré konanie vedené pod sp. zn. 10P/54/2014 bolo zastavené pre späťvzatie návrhu otcom.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci dospel súd k záveru, že návrh otca na zníženie výživného pre maloletého je aj v tomto prípade nedôvodný. Súd skúmal, či na strane maloletého, alebo

jeho rodičov došlo k zásadnej zmene pomerov, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca k maloletému. Súd zistil, že pokiaľ ide o maloletého, tento na rozdiel od poslednej úpravy výživného vyrástol, kým v čase poslednej úpravy výživného rozsudkom č. k. 20P/268/2012-39 zo dňa 4.2.2013 mal maloletý rok, v súčasnosti má maloletý Samuel už takmer štyri roky. Matka uvádzala, že maloletý zdravotné problémy nemá, začal chodiť do materskej školy, kde matka platí rodičovský príspevok 15 eur a za stravu sa platí 25 - 30 eur mesačne. Matka platí maloletému sporenie po 15 eur. Maloletý teda vyrástol, začal navštevovať predškolské zariadenie, z čoho vyplýva, že na strane maloletého nastala zmena pomerov, odôvodňujúca nárast výdavkov na maloletého.

Na strane matky maloletého nastala zmena pomerov v tom smere, že sa vydala, má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému J. J.. Momentálne je znova na materskej dovolenke, poberá materské, ktorého výška od 9/2015 je 267,90 eur, okrem toho poberá prídavky na dve deti v sume 47,04 eur. Jej manžel bol živnostníkom, teraz má s.r.o., podniká v oblasti stavebných prác. Matka uvádzala, že náklady celej rodiny sú okolo 800 eur mesačne, s manželom platia pôžičku na auto vo výške 76 eur, strava pre celú rodinu je okolo 200 eur mesačne, druhý syn je na umelom mlieku, jedna krabica stojí 11 eur, za mesiac spotrebuje zhruba 6 krabíc.

Otec maloletého je rovnako ako v čase poslednej úpravy výživného bez pravidelného príjmu, od 13.3.2015 je evidovaný ako nezamestnaný. Od posledného rozhodovania súdu o návrhu otca na zníženie výživného pod sp. zn. 10P/21/2013, otec pracoval na dohodu o vykonaní práce od 12.1.2015 do 19.1.2015 v spoločnosti C. R..K..S., za toto obdobie (8 dní) mal čistú mzdu 145,29 eur. Predtým naposledy pracoval v spoločnosti E. M. s.r.o., s dohodnutou mzdou 2,5 eur/hodina. Otec žije naďalej so svojou matkou A. F., ktorá je zamestnaná na O.X. K.. Otec uvádzal, že jeho matka hradí všetky jeho náklady. Svoje mesačné výdaje vyčíslil na sumu 457 eur mesačne, kam patria náklady na bývanie v sume 250 eur mesačne, splátky úveru v J. XX U., Y. J. 22 eur mesačne, 40 eur mesačne a 30 eur mesačne, ďalej na ošatenie, obuv 20 eur mesačne a telefón 10 eur mesačne. Uviedol, že je vyučený ako autoklamiar, neustále si hľadá prácu, avšak neúspešne. Otec tieto svoje úvery žiadnym spôsobom nezdokladoval ani neodôvodnil, uviedol, že si už nepamätá, na splatenie akých dlhov si bral tieto úvery. Ako hlavný dôvod svojho návrhu na zníženie výživného pre maloletého uvádzal, že si dlhodobo nemôže nájsť prácu.

Súd však vykonaným dokazovaním nezistil, že by na strane otca maloletého dieťaťa došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zníženie výživného. Otec maloletého je bez stabilného príjmu rovnako, ako v čase poslednej úpravy výživného. Jeho zdravotný stav sa nezmenil takým spôsobom, že by nemohol pracovať. Krátky čas - 8 dní pracoval pre spoločnosť C. R..K..S., kde zarobil sumu 145,29 eur. Ako však už uviedol súd v konaní vedenom pod sp. zn. 10P/21/2013, za minimálny príjem, ktorý je otec schopný dosiahnuť, je potrebné brať jeho posledný najvyšší príjem, ktorý dosahoval u zamestnávateľa Ž. V. a.s., v sume 451,91 eur mesačne, ktorý pracovný pomer bol s otcom okamžite skončený z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny. Vzhľadom na to, že sa otec svojím vlastným zavinením vzdal bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania a sám sa dostal do situácie, že jeho neskorší príjem u ďalších zamestnávateľov bol nižší, resp. že si už nenašiel stabilné zamestnanie s pravidelným vyšším príjmom, je nevyhnutné pri posudzovaní zárobkových schopností otca vychádzať z príjmu, ktorý dosahoval v spol. Ž. V., C..R.. V čase poslednej úpravy výživného sám otec dvakrát pristal na dohodu s matkou o výživnom v sume 200 eur mesačne, teda si musel vedieť zabezpečiť svoje majetkové pomery tak, aby toto výživné na maloletého vedel uhrádzať. Súd má za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že otec je schopný pracovať, je schopný dosahovať slušný príjem, navyše vyučený je ako autoklamiar, čo je povolanie zamestnávateľmi v súčasnosti často žiadané. Navyše otec má prax aj v oblasti stavebných prác, podľa pracovnej zmluvy so spol. E. M. R..K..S.. Súd má na rozdiel od otca dieťaťa za to, že jeho uplatnenie na trhu práce je pomerne široké, hoci on sám uvádza, že práce niet. Pretože otec maloletého nepreukázal svoj zodpovedný prístup pokiaľ ide o snahu zamestnať sa, súd naďalej pri hodnotení jeho schopností, majetkových a príjmových pomerov vychádza z príjmu ním dosahovaného u zamestnávateľa Ž. V. a.s. Ďalej súd pri hodnotení odôvodnených výdavkov otca nemohol prihliadať na výdavky na splátky úverov, nakoľko otec tieto žiadnym spôsobom nepreukázal a neodôvodnil, pričom vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom je prvoradá a ostatné výdavky povinného rodiča nastupujú až po splnení si povinnosti platiť výživné pre maloleté dieťa.

Vzhľadom na všetky zistené skutočnosti je súd toho názoru, že k zmene pomerov na strane otca od poslednej úpravy výživného, odôvodňujúcich zmenu rozhodnutia súdu o výživnom, nedošlo. Naopak

došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktoré od poslednej úpravy výživného vyrástlo, teda aj jeho odôvodnené potreby vzrástli. Tiež nastala zmena pomerov na strane matky mal. dieťaťa, ktorá má ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Vzhľadom na tieto skutočnosti, súd návrh otca na zníženie výživného v celom rozsahu zamietol.

Ďalej bol predmetom rozhodovania súdu návrh matky na udelenie súhlasu na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého R. B. „. X. „.J.“. Matka tento návrh odôvodňovala tým, že je v záujme maloletého, aby sa nevolal inak ako jeho matka a brat. Maloletý mal totiž priezvisko matky za slobodna. Otec maloletého sa volá F.. Matka sa vydala a volá sa teraz J.. Aj brat maloletého sa volá J. J.. Otec s návrhom matky na zmenu priezviska maloletého nesúhlasil, uviedol, že nesúhlasil už s tým, aby sa maloletý volal po matke, teraz nevie, prečo by sa mal volať po niekom inom. Z vyjadrení matky aj otca vyplýva, že otec sa s maloletým pravidelne nestretáva, naposledy ho videl pred rokom a pol. Rodičia mali absolvovať ohľadom zmeny priezviska maloletého sedenia na referáte poradensko-psychologických služieb. Otec sa však na tieto sedenia nedostavil.

Z psychologickkej správy vyplýva, že maloletý sa sám predstavil ako R. J., za otca označuje manžela matky, pána J. J., s ktorým žije v domácnosti. Maloletý sa identifikuje s priezviskom J., preto považujú zmenu R. priezviska na J. za opodstatnenú.

Zmena priezviska maloletého je podstatnou vecou pri výkone rodičovských práv a povinností, na ktorú dá súd súhlas ak sú na to závažné dôvody. Po vykonanom dokazovaní súd zistil, že je potrebné návrhu matky vyhovieť, nakoľko maloletý žije v rodine, kde všetci jej členovia majú spoločné priezvisko, a to vrátane nového súrodenca. Tým, že maloletý začal chodiť do predškolského zariadenia, začal si uvedomovať rozdielnosť v priezvisku členov rodiny. Doposiaľ mal priezvisko matky za slobodna a nie priezvisko otca, preto súd dospel k záveru, že je v jeho záujme, aby mal priezvisko, ako celá jeho najbližšia rodina. Otec nedal súhlas so zmenou priezviska, čo bližšie neodôvodnil, len tým, že nevie, prečo by sa mal maloletý volať po niekom inom. Žiadny iný vážny dôvod, ktorý by bránil zmene priezviska maloletého neuviedol a súd ho ani nezistil. Otec sa o maloletého dlhšiu dobu nezaujíma, nestretáva sa s ním, neplní si riadne svoju vyživovaciu povinnosť. Podľa vyjadrenia psychológa, maloletý sa identifikuje s priezviskom J.. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že je v najlepšom záujme maloletého, aby sa priezviskom volal rovnako ako jeho matka, do ktorej starostlivosti bol maloletý zverený a rovnako ako jeho súrodenec. S poukazom na uvedené, súd rozhodol tak, že dáva súhlas matke za otca maloletého R., X.. XX.X.XXXX, na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletého z „S. X. „.“.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O. s. p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, pretože prejednával vec v konaní, ktoré mohlo začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.